

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XXXV. SS. Simon & Judas. Lex Charitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO XXXV.
FESTVM SS. SIMONIS
& JUDÆ,

Apost. & Mart.

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. Joan. 15.

Lex Charitatis.

Celebris hodie quæstio inter Theologos post S. Thomam (1) (1) S. Tho-
eventilatür opt. AA. quæ dilectio majus meritum importet, *man 22.*
an amici, an inimici? qui pro dilectione amicorum pro- *9. 27. a. 7.*
nuntiant, sequentibus argumentis moventur.

Primo sic arguunt: Ea dilectio creditur esse præstantior
& consequenter majoris etiam pretii, majoris esse meriti censetur, quæ
præstantius objectum sortitur; at verò præstantius habet objectum a-
mor amici, quam amor inimici; inimicum enim ut plurimum juxta
mundi hujus sensum parùm curamus, & modico in pretio habemus,
ergò &c.

A.
Quæ. in
Scholis,
quis amor
plus meriti
pariat? a-
mici? an
inimici?

Secundo hunc in morem ex Philosophicis principiis arguantur:
Juxta meliorem philosophiam & experientiam panè quotidianam a-
gens semper agit fortius in id, quod vicinius est; quàm in id, quod re-
motius est; atqui vicinior est amicus, qui nobis nihil unquam mali ex-
hibuit, quàm inimicus, à quo nihil præter convitia & calumnias, per-
secutiones & insidias reportamus; sicut ergò in amicum fortius & fer-
ventius amor operatur, ita ex fortiori & ferventiori actione plus meriti
amor colliget amici.

Tertio sic à contrariis prædictos sensus suos obfirmant: majus ma-
lum est odisse amicum, quàm odio habuisse inimicum, ergò vicissim
majus bonum erit amasse amicum, quàm dilexisse inimicum.

Quarto hunc in modum sua probant asserta: plus obligamur dili-
gere amicos quàm inimicos, ita quidem ut si ambo in extrema neces-
sitate versentur, amici debeant inimicis præferri, ergò etiam amor,
qui fertur in amicum, rectè amori præferetur, quò prosequimur ini-
micum,

Nu 3

Quinto

- Quintò pro se quoque Oraculum allégant divinum, quò dicitur
 (2) Joa. 15. prima Veritas (2) asseruit: *Majorem hanc dilectionem nemo habet, quam
 ut animam suam ponat quis pro amicis suis.* En hic loci major dilectio
 cupatur, quâ in amicos exardescimus. Hòc argumentò quid eviden-
 tius? hanc sententiã quid clarius? Stant pro ea recentioris famæ Docto-
 res Cajetanus, Bannez, Lorca, Turrianus & Valentia. Manet itaq;
 V. Argu- tamen à ratione, quàm ab authoritate certum, majoris meriti esse ami-
 corum quàm inimicorum dilectionem. At verò nemo ex dictis judicio-
 rum quàm inimicorum dilectionem. At verò nemo ex dictis judicio-
 um ferat præproperum; audiatur antè pars altera, quàm sententia pro-
 clametur.

*Quidquid statueris parte inaudita altera,
 æquum licet statueres, haut æquum fuit.*

- (3) Sen. in Magna (2) inquit Seneca. Ego nec ratione moveor, nec authoritate
 Med. quam pro primatu meritorum dilectioni amicorum tribuunt citati. Al-
 teram sententiam, quâ palam asseritur, plus meritorum ex inimici
 dilectione in amantem refundi, quàm ex amore amici, fortiter propugnat.
 (4) Rom. 5. S. Paulus gentium (4) Doctor & post ipsum S. P. (5) Augustinus, Do-
 (5) S. Aug. randus, Malderus, Vega, Doultreman, Bennequin, Salianus, Sal-
 Enchirid. us & alii passim, quibus & ego totalem præbeo assensum. Paulus de
 c. 73. dilectioni, quâ præ amico inimicus fovetur, meritorum primatum as-
 struit his verbis: *Commendat autem charitatem suam Deus in nobis, quoniam
 cum adhuc peccatores essemus secundum tempus Christus pro nobis immo-
 tuus est, multò igitur magis justificati in sanguine ipsius salvi erimus ab
 ipso per ipsum &c.* Dicere voluit hic loci Paulus, inter homines nullum
 esse tantæ charitatis, ut pro viro justo ac pio mori exoptet, peccato-
 rum etiam & raros esse, qui pro benefactoribus suis mortem oppetant,
 vero Christum ex summa in nos charitate, ut ut impij & injusti esse-
 mus malefactores, mori voluisse; ex quo porrò clarè deducitur, Chri-
 stum omnem omnium hominum charitatem multis gradibus superasse.
 describitur adeò hic loci Divini amoris immensitas, quò rebelle homi-
 num hostilium genus ultrò fuit amantissimè amplexus. In genere ho-
 mines aliquid amare solent, nisi sit pulchrum, sapiens, dives, delicio-
 sum, deliciosum, nobile & in summa bonum. Dic autem quid bonum
 Deus in nobis reperit? quid pulchri nos inter deprehendit, quod amo-
 ret? nunquid omnes fædi fuimus & insipientes, viles, putidi, mendaces,
 miseri & miserabiles? amavit tamen fædos, ut pulchros efficeret. In-
 imicos amavit ut faceret amicos; insipientes amavit, ut sapientes redder-

C.
 Argumen-
 ta pro a-
 more ini-
 mici.

ret; mendicos amavit, ut eos opibus ac fortunis ditaret; viles & abjectos amavit, ut eos ad primæ nobilitatis apices extolleret; miseros amavit, ut beatos redderet & gloriosos. Hæc hæc nobilitas est Amoris divini, quæ omnes creatos amores infinities transcendit, ut amoris objectum non reperiat, sed creet amando; ratio enim amandi in Deo non fundatur in objecto amato, sed in ipso Deo amante; ideo enim amat, quia infinite bonus est, ut bona sua etiam malis communicet, & ideo amat, ut amorem suum ipsos quoque in hostes transfundat, eosque ex hostibus amicos faciat imò filios ac regni cœlestis gloriosissimos hæredes. Totus hic Pauli Tharsensis discursus eò tendit, ut probet illum amorem summos perfectionis apices attigisse, quo Deus etiam usque ad mortem rebelles suos hostes amplexus est perfidos peccatores. Confirmat recitatam thesin suo potenti suffragio magnus P. Aug. l. c. his verbis: *Minus magnum est, erga eum benevolum esse ac beneficium, qui tibi nihil fecit mali; illud multo grandius, & magnifice liberalitatis est, ut tuum quoque inimicum diligas.* Taceo Script. loca passim obvia quibus amici amor ad gentiles, inimici amor ad veros Christi affectas, probi nominis Christianos dirigitur. Nunc sententiæ contrariæ argumenta paucis expedio.

Ad Primum Nego majorem, majus ac præstantius meritum ab objecti præstantia desumi. Amatur uterque tam amicus quam inimicus propter Deum, ergò pretium ex amici bonitate nullatenus augetur. Mundi sensus & sententia ineptè ad divinum refertur; hic potius illum reformet & in ordinem redigat superis acceptum.

Secundum argumentum nimium probat, ergò nihil. Si à fervore actus præstantia sumatur, centies dici debet, plus meriti per actum venereum comparari quam per actum divinum, quod hæreticum fuerit cogitasse. Cur? videas enim passim hodiè majori cum fervore & ardentiore cum zelo carnem appeti & inanem formam prensari, quam Dei Gloriam.

Tertiò verum quidem est, malitiam crescere, si odiò prosequaris amicum, optimè de te meritum Mecenatem, sed non ideo præferri debet amor amici amoris inimici. Crescit malitia illa, quia novum ingrætitudinis flagitium importat, quod amico infestum hominem jure suo iterum iterumque execrabilem reddit. Amare inimicum sicut actus est sua ex natura magis heroicus, magis difficilis, & sui victoriam involvit decies majorem, quam amici dilectio, ita pariter triplò majus meritum sibi vindicat inimici dilectio.

Quartum

D.
Refutatio
priorum.

Quartum rotundè negatur, quia in articulo potius tenemur inimico succurrere quàm amico; ratio est evidens quia ille ob fatalem inimicitiam suam de animæ suæ ævterna salute evidenter periclitatur, non item iste; ergò sicut anima plus est quàm corpus, ita pariter auxiliùm, quò salus animæ hosti reparatur, aut tuto in portu locatur, prò valet illi, quò amici corporea salus firmatur. Sic in articulo plus opis ferri debet peccatori notorio, aut hæretico formali quàm vitæ probæ catholico, cujus felicem obitum nemo prudens in dubium vocat.

Quintò Oraculum divinum inter amici & inimici dilectionem nullam instituit comparisonem, ergò perperam adducitur, ut probetur, amici dilectionem alteri notabiliter præponderare. Comparatio adducta tantùm inter ea instituitur, quæ pro amico possunt profundi, inter quæ vita hominum mortalis omnium est preciosissima. Maneat itaque certa & evidens sententia, quâ inimicorum dilectioni summa merces, summa meritorum copia adferbitur, quam ipsam Deus ac Dominus noster nobis hodie veluti formale præceptum acètè servandum imposuit verbis scilicet: *Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem*, modò semper omnium perfectissimò & meritorum feracissimò, qui etiam ad inimicos ac perfectiores nostros se promptè ac liberaliter extendat. Opponatur merces inimicorum dilectioni propria alterius dilectionis mercedi, quâ dilectione nostros amicos amplexamur, hæc sanè vel modica erit vel nulla; *si enim tantum diligatis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis?* hanc nempe Veritas divina ne quidem in numerum vult venire meritorum. Mandatum hoc de inimicorum dilectione palàm datum, novum quidem est, magnum tamen, & hujus præcepti eximius cultoribus summè precium ipsa Legislatoris cruenta morte obfignatum. *Novum est; cum*

(5) Matth. enim (5) *dicitur est antiquis: diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum, dentem pro dente, oculum pro oculo &c.* Sed altius longe Lex nova intonat: *Ego autem dico vobis, mihi vindicta & ego retribuam; diligite inimicos, benefacite his, qui oderunt vos. Si quis te percussit in dextram maxillam, præbe illi & alteram*, seu, promptus est pro Deo etiam alteram mulctandam exhibere.

Mignum est hoc præceptum, quia hostium dilectio ipsis etiam sacrificiis præfertur, quæ tamen ipsis etiam paganis tanto erant in pretio, ut nec corporis ultiò puerum macedonem, nec Xenophontem mortui filii nuntius ab aris avertere possit, teste (6) Valerio. At vero in Evangelica lege tantò major est incruenti Sacrificii reverentia, quanto pecudibus & brutis præstat pecudum hominumque Creator, qui offer-

(6) Valer. Max. l. 3. c. 3.

offertur; unde integritati hujus Sacrificii adeo cavetur, ut si quem Sa-
cerdotem inter celebrandum casus opprimeret, alius eidem Sacrificio
peragendo substituendus esset; & tamen etiam de hoc verum est dicere
(7) misericordiam volo & non sacrificium, Deoque longè gratius est,
longè perfectius est injurias condonare vel inimico benefacere, quàm est.

Missa Sacrificium offerre. *Si offers munus tuum ad altare, & ibi recor-*
datus fueris, quòd frater tuus habet aliquid adversum te, relinque ibi munus
tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo, (8) tunc offeres mu-
nus tuum. Ubi Christus hos charitatis actus præcepit, unà etiam id sub-
textuit, quòd sequitur: *Estote perfecti, sicut Pater meus cælestis perfectus*
est, qui solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super justos &
injustos; quibus verbis aperte innuit, summam perfectionem in hac ini-
micorum Dilectione consistere, quam ideò verticem charitatis, & per-
fectionis Christianæ coronidem dixit (9) S. Remigius: *Perfectio dilectio-*
nis ultra dilectionem inimicorum procedere non potest, imò in ea omnes alia
virtutes suo modò continentur juxta illud (10) plenitudo legis est dilectio,
quâ malum in bono vincitur, ut hosti venia detur & succurratur.

Hoc mandatum summè *proficuum est*, sicut enim hostium dilectio
summa diligendi perfectio, & virtutum omnium coronis est, ita per
memoratam dilectionem homo suo modò ipsi Deo exemplar est, nobis est summè
pariter omnem charitatem exhibendi, omnem injuriam condonandi;
hæc enim dilectio non solum divinæ naturæ nos similes reddit (*estote per-*
fecti sicut Pater meus) sed vice versa per eam nobis ipse etiam Deus assimi-
latur. En dilectionis hujus summam nobilitatem & excellentiam. Nos
ex præcepto divino preces fundimus, *dimitte nobis debita nostra sicut &*
nos dimittimus &c. & ecce mox idem è cælis recipio, teste (11) Theo-
phylacto, cujus hoc est assertum: *Habet me Deus ut exemplar & quod fa-*
ciat alteri, faciet etiam mihi &c. si quidem per hanc dilectionem Deum
totius Bonitatis fontem fortiter imitemur.

Præcepto huic *novo*, nec non magno & omnium salutis *proficuo* annexa
est ratio motiva, *ut sitis filii patris vestri*; ergò filiationis divinæ nota est
hæc dilectio, cui jure suo Visio Beatifica debetur; ergò hæc inimicorum
dilectio lapis lydius est, quò dicta filiatio adstruatur, quò prædestinatio ad
gloriam notificetur; quò nil majus, nil præstantius fingi valeat aut excogi-
tari. Hoc mandatum Christus ipse sua morte in Crucis ligno spectante
tota hominum caterva obsignavit, & toti suæ Christianitati seu filiis suis
moriens reliquit commendavit, *Pater ignosce illis, quia nesciunt*
(12) quid faciunt, pro suis crucifixoribus cælestem Patrem deprecatus. (12) Luc.

O o

Ponde- 23.

E.

Amor in-

mici ma-

gnum Dei

præceptum

(7) Match.

9.

(8) Mat

5.

(9) S. Re-

mig. in c. 5.

Matthæi.

(10) Rom.

13.

F.

Præceptum

summè

proficuum.

(11) Theo-

phyl. in

c. 6. Match.

G.

Est Divinæ

filiationis

nota, cui

jure suo

Visio de-

betur bez-

tificata.

(12) Luc.

23.

(13) S. Aug.
gust. tr. 10.
in epist.
Joan.

Ponderat August. hæc novissima Christi in Cruce morientis verba, docetque (13) quam inhumani & cœlica hæreditate indigni haberi soleant liberi, qui novissima morientis parentis monita violant, aut temerario ausu conculcant. Sicut inimicos diligentibus certa est salus & Visio beata juxta paulò antè asserta, ita veniam negantibus, & inveteratos rancores animo foventibus certa est gehenna: illos Veritas divina filios suos, filios æterni Patris prædicat, hos verò filios diaboli salutatur, qui nihil magis amat quàm odium, qui nihil magis odit quàm charitatem.

H.
Omnis ergo rancor
vanescat!
ne in fatale
odium
degeneret.

O ergò rimæ omnes præcordiorum nostrorum probe undique obferrentur & oppilentur, ne qua possit ira irrepere. Rodit, mordet, lacerrat, occidit, nisi primis in principiis rancor opprimatur; in horas crescit & momenta, nisi sua in herba, sua in radice suffocetur. Diem dicit omnigenæ charitati, omnium litium & rixarum, omnium simultatum & discordiarum sentina. Ea quò diutius animò fovetur, eò magis augetur, sicut augeri solet in utero foetus, donec quæ data porta, in diurnum tertii simul & in exitum irati erumpat. Duret ira in pectore tuo unde unde concepta, mox inde tetri nominis inimicitia nascetur, omnium amoris peremptiva, quæ ut gravius ferire possit hostem suum, omnium ulciscendi ansam explorant. Quis tragœdias recitet ab ira compositas, furorè dictatas, tam corpore quàm anima tenus inimicis fatales? Ira & gravissima simul & crudissima, quæ instigante corpus mulctatur & mortalitas vita proscinditur; at si hæc ira in odium degeneret, vi cujus hostem non contentus sit corpus mactasse, nisi unà & animam tradat in gehennam, tunc enim verò iram dixeris plus quàm diabolicam, odium plus quàm Stygium, vindictæ malitiam propè infinitam.

(14) Raynaud.
in part. n. 96.

Producit talem (14) Raynaudus, vocatque novum Cain homicidæ sceleris patratorem. Do verbis totum, ut pateat, quorsum enormitatis ira durans & gliscens odium seu fumans inimicitia grassetur. In manitatis ac truculentia diabolica recens exemplum nostra vidit memoria Allobrogum metropolis Taurinum, ad cujus pomœrium B. Mariae Ægyptiacæ sacra ædes à PP. Franciscanis incolitur; ibi ipsa dierum regni (hoc titulò gloriosissimam Domini nostri Resurrectionem S. P. Gregor. Naz. (15) condecorat)

(15) S. Gregor. Naz.
orat. 19.

Miles quidam præsidiarius Neapolitano è regno cui cum alio ejusdem gentis grandis similtas intercesserat, post aliquod tempus ex parte adversarii simulatæ conciliationis speciem & formam, concili-

I.
Enormis
odii horri-
bilis effe-
ctus.

scientiæ maculas posuit, eucharistico Pane in templo refectus; cui domum ab Ecclesia regrederetur, ea ipsa in via, quæ cœnobium inter & suburbium jacet, obvius ei redditur inimicus, armatus inermis.

rectâ sc. facris ab ædibus digressio pœnitenti. Nemo effers ausibus per viâ solitudinem obstabat; mox itaque ira & furore in præsentem inimicum reaccensus, obvium irruit & humi fundit, jacenti altero genu superincumbit, vibrat pugionem, jubetque miserum Deo ac Deiparæ totalem nuntium remittere, cœlos ejurare, illicò confodiendum, si detrectet, servandum & veniâ donandum, si Divis omnibus promptè renuntiet. Quid ageret hoc in articulo positus hostis? territus præsentanea morte infelix homo, labiorum tenus Deum ac Deiparam atque omnia Ecclesiæ sacra ejurat, totique cœlo valedicit; quod ubi perfecit, ab impio hoste (rectius dixeris ab incorporato dæmone: impactâ pectus sica transfixus, spiritum ejecit, exclamante, qui transfixit, & quasi de erecto insigni trophæo in re omnium pessima triumphante: Evax! ita corpus & animam inimici mei uno ictu perdidit, & in Avernum præcipitavi; jam ritè virum suum injuriam mihi tot antè annis impactam &c. O hominem non hominem sed bestiam, sed tigridem, sed Diabolum, qui & ipse circuit quærere, non tam quomodo corpus in tumbam dirigat, quàm ut animam in tartarum detrudat! indignamini, ni fallor, hominem dari, qui tam enorme flagitium ausus sit committere. At verò veniam dete AA. si ostendam, multos hodieque illi truculento latroni pares reperiri, qui non tantùm in alios sæviant ritu belluarum, sed adiit ardeant diabolorum; neque enim satiantur, si inimicum opibus & fortunis evertant &c. ultra furor eorum etiam ad animas perdendas extenditur. Agant hoc ipsum omnes illi, qui aliis scandalum præbent, eosque secum in omne genus flagitiorum devolvunt, ex innocentibus nocentes, ex castis procos & lupus, ex piis impios, ex Angelis diabolos efformant, eosque pravis moribus suis tantopèrè inficiunt, ut qui antè impudica ne quidem nominari sustinent, nunc execrandam voluptatem totis januis recipiant. Idem præstant ebrii Siphónes, qui, ut ipsi baubantur, alios græcando contegunt & deponunt, unde tamen nunquam ultra resurgant in temulentia sua scalas delapsi vel foveis hausti. Sed & irati quid aliud agunt, cum suis, quos execrantur, hostibus exoptant, ut dispereant, ut crepent medii, ut subito fatò extincti sine cruce sine luce moriantur, vel à mille diabolis, cum unus abundè sufficeret, in teterrimam Stygem raptentur. Quid aliud agant, qui alios in arenam provocant duellantes, vel qui vias insident, & lucri gratia multoties imparatos trucidant, aut vindictæ causâ per banditas vitâ simul temporali spoliant & æterna, pravo in statu comprehensos? huc huc ira.

ira ducit, huc rancor trahit inveteratus. Hæc malorum portenta etiam
 (16) 1. Jo. 3. odium parit, quò vicinum persequimur. Sic Joannes (16) pridem af-
 feruit: *Omnia qui odit fratrem suum, homicida est, & scitis, quoniam omnis
 homicida non habet vitam æternam in semetipso manentem, quare & ani-
 mam suam occidit, cujus vita in gratia Dei consistit; quin & in pro-
 prium corpus defecit, quod nec dormire nec quiescere permittit, do-
 nec ritè ultus sit injuriam ex vicinia irrogatam, quod tandem est seipsum
 occidere & perdere in gehennam.* S. Simon, qui pro sui ferratoribus,
 S. Judas Thadæus, qui pro sui verberonibus exemplò Christi Patrem
 cœlestem pro sui crucifixoribus deprecantis, ad ultimum usque spiro-
 tum preces fundebant & vota, nostrum omnium præcordia sancto amo-
 re succendant, quò non tantum amicos diligamus, sed etiam hostes no-
 stros cultu & auxilio prosequamur, curemúsque non tantum illorum
 animas sed & corpora illorum pro viribus servare, certi, hunc
 amorem hostibus nostris impensum, gratiã &
 gloriã in cœlis coronandum.

Amen.

CON.